Magiczny Kraków

Jerzy Skarżyński

2012-05-07

Urodził się 16 grudnia 1924 roku w Krakowie. Zmarł 7 stycznia 2004 roku również w Krakowie. Znany jako malarz, rysownik, plakacista, twórca komiksów ("Janosik"), a przede wszystkim wybitny scenograf teatralny (projekty m.in. do przedstawień J. Grotowskiego, T. Kantora, K. Swinarskiego, A. Wajdy, R. Polańskiego).

W 1948 r. ukończył studia na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie oraz, równocześnie, architekturę na Politechnice Krakowskiej. Razem z żoną, Lidią Minticz-Skarżyńską (zm. w 1994 r.) stworzyli większość najciekawszych przedsięwzięć scenograficznych i kostiumowych, pracując dla Teatru Lalki i Aktora "Groteska" (1948-1958) oraz Starego Teatru im. Heleny Modrzejewskiej w Krakowie (od 1958 r.).

Był współzałożycielem Grupy Młodych Plastyków (1942-1947), Klubu Artystów (1948-1949) i 2. Grupy Krakowskiej (1957), a także autorem ilustracji książkowych i plakatów. W czasie wojny współpracował z Tadeuszem Kantorem w jego Teatrze Podziemnym. W latach 1947-1948 prowadził w Krakowie klub jazzowy.

Od 1970 r. pracował jako pedagog na krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych. Jego projekty scenograficzne prezentowano na licznych wystawach indywidualnych i zbiorowych. Kino to przede wszystkim współpraca z Wojciechem Jerzym Hasem, też krakowianinem, kolegą z okupacyjnej Kunstgewerbeschule. Stworzyli razem siedem filmów: "Wspólny pokój" (1959), "Rozstanie" (1961), "Złoto" (1961), "Rękopis znaleziony w Saragossie" (1964), "Szyfry" (1966), "Lalkę" (1968), "Sanatorium pod Klepsydrą" (1973).